

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 19/2019
10.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 74. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз број 366/19 од 04.07.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лазаревцу 7Пр 1264/18 од 28.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 313-Прж 4824/19 од 08.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 10. јула 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз број 366/19 од 04.07.2019. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Лазаревцу 7Пр 1264/18 од 28.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 313-Прж 4824/19 од 08.03.2019. године и предмет враћа Прекршајном суду у Лазаревцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Лазаревцу 7Пр број 1264/18 од 28.01.2019. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 74. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном је одређено да ће суд поступити сходно одредбама члана 41. и 315. Закона о прекршајима.

Окривљени је на основу члана 141. Закона о прекршајима обавезан да плати трошкове прекршајног поступка, те да на име паушалних трошкова на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9. Закона о прекршајима плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 58. Закона о прекршајима, те сходно члану 338. став 1. тачка 51. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, према окривљеном је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, а на основу члана 335. став 1. тачка 80. Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеном је изречено шест казних поена.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 313-Прж 4824/19 од 08.03.2019. године, жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Душана Лазаревића је одбијена, а пресуда Прекршајног суда у Лазаревцу 7Пр број 1264/18 од 28.01.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз број 366/19 од 04.07.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и због повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 3. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима. Ово стога што су дати разлози по питању примене материјалног прописа потпуно нејасни, те због тога што суд приликом доношења одлуке није применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању примене блажег прописа, а што је све утицало на доношење законите и правилне пресуде. Побижаним пресудама истовремено је учињена и повреда материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, јер је у погледу прекршаја за који је поднет захтев за покретање прекршајног поступка примењен Закон о безбедности саобраћаја на путевима који се не може применити, што се основано истиче у поднетом захтеву.

Наиме, изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен одговорним да је дана 20.04.2018. године у 05,10 часова у Лазаревцу, управљао путничким возилом у коме је заустављен ради контроле, те да је том приликом утврђено да има издату пробну возачку дозволу и да је наведеним возилом управљао у периоду од 23,00 до 06,00 часова, када му то није дозвољено, на који начин је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 74. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Међутим, из списка предмета произилази да је окривљеном АА Полицијска станица у Лазаревцу издала пробну возачку дозволу дана 14.12.2017. године, са роком важења до 14.12.2018. године, у којој је уписано упуство да не сме да управља моторним возилом од 23,00 до 05,00 часова. Ово упозорење је било у складу са тада важећом одредбом члана 182. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, којом је, поред осталог, било прописано да „возач који има пробну возачку дозволу – не сме да управља моторним возилом у периоду од 23,00 до 05,00 часова, да користи телефон и друга средства за комуникацију за време вожње“.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је ступио на снагу 04.04.2018. године („Службени гласник РС“ број 24/2018), одредбом члана 51. прописано је да се члан 182. Закона о безбедности саобраћаја на путевима мења тако што је ставом 5. тачка 3. предвиђено да „возач који има пробну возачку дозволу не сме да управља моторним возилом у периоду од 23,00 до 06,00 часова“.

Прелазним одредбама истог закона, и то чланом 163., прописано је да одредбе члана 51. тог закона, које се односе на издавање пробне возачке дозволе, почињу да се примењују након истека рока од годину дана од дана ступања на снагу тог закона (став 4), као и да одреба члана 182. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/09, 53/10, 101/11, 32/13-УС, 55/14, 96/15-ДР Закон и 9/16-УС) која се односи на издавање пробне дозволе, остаје на снази до истека рока од годину дана од дана ступања на снагу тог закона (став 5).

Из наведеног јасно произилази да нове одредбе члана 182. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, које се односе на издавање пробне возачке дозволе, почињу да се примењују након истека рока од годину дана од дана ступања на снагу наведених измена Закона о безбедности саобраћаја на путевима, односно да одредбе члана 182. раније важећег Закона о безбедности саобраћаја на путевима које се односе на издавање пробне возачке дозволе, остају на снази до истека рока од годину дана од дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама закона о безбедности саобраћаја на путевима, дакле до 04.04.2019. године.

Имајући у виду наведено, првостепени и другостепени прекршајни суд учинили су повреду материјалног прекршајног права у смислу члана 260. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, јер су у погледу прекршаја за који је поднет захтев за покретање прекршајног поступка применили Закон о безбедности саобраћаја на путевима који се у конкретном случају није могао применити. Ово стога што је окривљени критичном приликом (20.04.2018. године) управљао својим возилом у 05,10 часова, поступајући у свему по одредбама Закона о безбедности саобраћаја на путевима који се примењивао како у време када му је издата пробна возачка дозвола, тако и у време доношења побијаних пресуда, а у складу са упутством које му је било уписано у овој дозволи, према коме није смео управљати возилом у периоду од 23,00 до 05,00 часова.

Поред тога, одредбе члана 182. Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је ступио на снагу 04.04.2018. године, строже су у односу на претходне одредбе, имајући у виду да је прописано да возач са пробном возачком дозволом не сме управљати возилом у времену од 23,00 до 06,00 часова, док је претходном одредбом члана 182. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима време забране било у периоду од 23,00 до 05,00 часова, те је суд био у обавези да на окривљеног примени блажи пропис, сходно одредби члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Како у конкретном случају, првостепени прекршајни суд није применио на окривљеног блажи пропис, при чему је у својој одлуци, на страни два став три, изнео нејасне разлоге за примену строжег прописа на окривљеног, то је по оцени овога суда првостепена прекршајна пресуда донета и уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима. Исте битне повреде учинио је и Прекршајни апелациони суд као другостепени, обзиром да је одбио жалбу браниоца окривљеног АА, а првостепену прекршајну пресуду потврдио.

Налазећи из изнетих разлога да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка и повреде материјалног права на које се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд усвојио поднети захтев и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба прекршајног поступка и повреду материјалног права на које му је указано овом пресудом, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица

Председник већа-судија
Невенка Важић

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић